

krajine San Paolo v Braziliji v južni Ameriki. Pis-
mo se glasi:

Italijani se v Ameriki bahajo, kako so njih iz-
vežbani vojaki hrabri in kako Avstrijce podijo in po-
bijajo in da so že Italijani v Gradcu in v Ljubljani.
Italijani tudi širijo vesti, da so si zelo mnogo denar-
ja izposodili, da bodo mogli za Avstrijo (ko jo zase-
dejo) plačati njen dolg. Tukaj je več Italijanov, kot
drugih ljudi. Če jim kdo reče, da imajo Italijani ve-
čje izgube, kot Avstrijci, že pokažejo nože. Ko ne bi
mi bili bolj pametni, bi imeli tukaj tudi vojsko. Nik-
do Italijana ne hvale, zato pa se morajo sami hvali-
ti.

Deset mesecev italijanske vojne.

Prad desetimi meseci, kako navdušenje v Italiji,
ker so mislili, da bo v par mesecih konec vojne in da
pridobi Italija Gorico, Trst in Dalmacijo. Po desetih
mesečih so tam, kjer so bili prvi dni, ko so z godba-
mi prikorakali v Furlanijo in Sli dotle, do kjer smo
jim dovolili. Potem pa niti koraka naprej. Zamaa bi-
jejo ob kraško skalovje, zamaa se vzpenjajo proti
Kalvariji, nič ne pomagajo napori ob tolminskem ob-
mostju, ob koroški fronti, ob silovitih tirolskih Al-
pab. Italija je gospodarsko uničena, ljudstvo je raz-
burjeno. Kadorna pa je pobitel te dni v Parizu in v
Londonu, odkoder misli, morda da se vrne s čarobno
močjo, da predere soško fronto in poniža pred seboj
Dolomite. Ali na fronti je vse po starom in tistega
„lepega vremena“, katerega Kadorna tako željno pri-
čakuje, ni in ni. Še dva meseca, pa bo leto dni, od-
kar se hodi Italija proti Avstriji. Ali bodo butali še
dva meseca ob naše utrdbe in junaške prsi naših ta-
mošnjih braniteljev? Da bi se Italija spametovala v-
sled dosedanjih porazov in izgub, na to ni misliti, u-
sojeno jej je, da izkrvavi ob avstrijski meji za izdaj-
sko njeno početje.

Izredno velike italijanske izgube v peti ofenzivi.

Švicarski listi poročajo, da so imeli Italijani v
peti ofenzivi izredno velike izgube, tako velike, ka-
koršnih še ni bilo pri dotedanjih sunkih. Da se je u-
stavila ofenziva tako hitro, so krive te izgube. Dva
polka italijanskih ženijskih čet, ki sta čakala v front-
ni vrsti, sta bila s hitrim protisunkom skoro popolno
poražena.

Kadorna na francoskem bo- jišču.

Kadorna je šel iz Pariza v London, iz Londona
pa na francosko bojišče. Najprej je obiskal belgijski
glavni vojni stan, kjer je imel dolgo posvetovanje s
kraljem Albertom. Na to se je podal v angleški voj-
ni stan, kjer je bil baje sijajno sprejet. Z angleškim
poveljnikom generalom Douglas Haigom je obiskal
glavne točke angleške fronte. Na to se je podal v Pa-
riz, odkoder obiskuje francosko fronto. Koncem ted-
na se vrne v Italijo, gledat, če je izdajalcem vreme
postalo že prijaznejše.

Pred šesto italijansko ofenzivo

Poročila z italijanske fronte pravijo, da se Ita-
lijani pripravljajo na šesto ofenzivo. V Benečiji, to-
rej v bližini soške fronte, se opaža zadnje dni prav
živahno prevažanje svežih čet na soško bojno črto,
kar znači, da bodo Italijani skoro gotovo začeli spet
z veliko silo napadati. Na Doberdobski pla-
noti so se že vršili dne 24. marca hudi spopadi.
Naši so vse napade pri Sv. Mikaelu, Sv. Mar-
tinu, Selcah in pri goriškem obmostju
odbili. Živahni boji se vršijo tudi na koroški čr-
ti. Lahi bi radi dobili izgubljene postojanke pri sed-
lu Plöcken nazaj, a vrli lovci bataljona štev. 8,
pri katerem služijo štajerski in koroški Slovenci, so
vse napade odbili. Pred njihovimi postojankami je le-
žalo dne 27. marca 500 mrtvih Lahov. Hudi
boji se vršijo tudi za postojanke na Malem Palu
na Tirolskem.

Domneva se, da so v Parizu pri zadnjih posve-
tovanjih pozvali Italijane, naj začnejo z ofenzivo, da
tako Avstrija ne bi mogla pošiljati svojih čet pred
Verdun. Francoski list „Echo de Paris“ priporoča I-
talijanom, naj avstrijsko fronto na enem mestu odlo-
čno napadejo in tako vkorakajo v Ljubljano, Trst in
dalje proti Dunaju. Bi že bilo, ko bi naših vojakov
ne bilo!

Težave z ranjenci v Dolomitih.

O težavah pri pronašanju ranjencev v Dolomi-
tih (na Tirolskem) poroča neki prostovoljec svojim do-
mačim: Zjutraj ob 7. uri se oglasi poziv: „Prosto-
voljci za prenos ranjencev naprej!“ Oglasi se 20 vo-
jakov in proti večeru se odpravimo navzgor proti po-
stojankam. Po peturni hoji smo skoraj na vrhu. Me-
ne zamenja drugi in kot krilna straža vzamem puš-
ko. Kot prvi grem tipično dalje. Tedaj mi zadene no-
ga na nekaj mehkega. Nehote sežem po oviri — in v
roki držim ledenomrzlo roko. Luč je prepovedana, a
tudi žepna svetilka, ker smo tik pred žičnimi ovira-
mi. Tipljem dalje in doženem, da leže tu trije mrtvi.
Čudno ti je pri sreci: Vsepovsod prežeha smrt, črno-
temna noč, mrtveci ob nogah. Oglasi se tibo ječanje

in mi vemo, da smo na cilju. Polnoči je proč. Previ-
dno naložimo ranjence. Naša nosilnica je zadnja. Na
povratku se vdramo do kolen v močvirna tla. Nosi-
mo Italijana, ki je izredno težak. Po 20 korakih raz-
svetli svetilna krogla vse naokrog, kakor bi bilo po-
dnevi. Tu pomaga samo eno sredstvo: dol tam, kjer
stojiš. In takoj zatreska. Vedno iznova švigajo sve-
tilna rakete in vedno iznova pōpadamo na tla. Te-
daj zakliče ranjenec: „Aqua, mi dia aqua!“ (Vode,
daj mi vode!) Preko kolen zagazim v ledenomrzli o-
tok in prinesem ranjencu vode. Pogled poln ljubezni
in hvaležnosti mi je bil v plačilo. Kako prisrčno mi
je sovražnik stisnil roko! V nekaj urah smo došli o-
stale nosilnice.

Sam Bog me je varoval in moja velika svetinja.

Peter Ogrizek od Sv. Petra na Medvedovem
selu poroča z južnega bojišča:

Bilo je dne 26. okt. 1915, ob 3. uri popoldne.
Štirje smo v kritju v pogovoru, nad nami se pa su-
če italijanski letalec, ki si riše našo postojanko. Le-
talec izgine in za četrt ure že pade prva granata v-
zadi za kritjem, jaz rečem: Pojdimo v drugo kritje,
tu ni več varno! Ko izgovorim, že pade druga gra-
nata: en meter od nas. Nagloma rečem: Sedaj pa po-
grabimo puška in bežimo! Komaj to izgovorim, že
pade tretja granata v sredo med nas. Enega ubije,
dr drugega težko rani, tretjega lahko, meni pa se ni nič
zgodilo. Pač pa mi je puška zvinilo, nahrbtnik raz-
trgalo, krušnjak ob strani tudi raztrgalo, le molitve-
nik, ki je bil v njem, je ostal popolnoma nepoškodov-
van. Sam Bog me je varoval in moja velika svetinja
s podobama sv. Družine in angela variha, ki sem si
jo pripel na prsi že v Petrovčah in še jo vedno tukaj
nosim.

Podoba Srca Jezusovega nepoškodovana med razvalinami.

Karl Sabeder iz Jarenine piše vlč. g. da-
kanu J. Čičku z italijanskega bojišča:

Neko jutro ob ranem svitu, ko je še topništvo
počivalo, grem radoveden pogledat v bližnjo vas. Z
žalostnim srcem sem gledal večinoma do tal poruše-
na poslopja. Le pri cesti zapazim na pol porušeno hi-
šo in na steni krasno podobo presv. Srca Jezusove-
ga. Podoba je meter visoka, živo slikana in je nekaj
častitljivega. Moje srce je bilo ginjeno do solz. Ta
podrtija in ta nepoškodovana podoba, to ne more biti
samo slučaj, ne! To je nebeška usmiljenost, katera
nam je tukaj pri potu pustila to tolažljivo podobo, da
se marsikateri mmogredoč, obupan in potrč vojak
pri tej toliki tolažljivi podobi ustavi, jo počasti in
prosi neskončno usmiljeno Srce Gospodovo varstva in
pomoči. Potem lahko poln zaupanja in tolažbe nasto-
pi svojo pot. Bil sem svoje dni bolj med mlačnimi kri-
stjani, pa vendar sem imel veliko veselje do svetih
podob in sem jih rad počastil, kjerkoli sem prišel z
njimi v dotiko. Božje Srce mi je v tem trenutku vse
povrnilo, namreč da sem popolnoma potolažen v živi
veri, da še biva nad nami pravični, pa tudi usmilje-
ni Bog, kateri varuje one, ki se k njemu zatekajo.

Prečastiti gospod! Ni mi dalo miru, predno se
nisem odločil, da Vam ta dogodek iz mojega življenja
naznanim. Vem, da ste goreč častilec presv. Srca in
da se ga s tem večjo gorečnostjo oklenemo. Srce Je-
zusovo, bodi naša bramba!

Kako sem šel po kapo laškega vojaka.

Peter Ogrizek od Sv. Petra na Medvedov.
selu piše z italijanskega bojišča:

Neko noč vpraša naš poročnik: Kdo si upa iti
po kapo mrtvega laškega vojaka, ki leži v žičnih ovir-
ah, da izvemo, od katerega polka je? Ko se nihče
ne oglasi, se jaz ponudim za to nevarno delo. Počasi
se priplazim do njega, bil je 25 metrov oddaljen, a
rabil sem za to poldrugo uro. Malo sem se premak-
nil, pa sem postal. Bilo je mesečno in lahko bi me o-
pazili sovražniki. Ko dospem do njega, mu vzamem
kapo in jo v nekaj skokih ponese k nam nazaj. La-
hi so sicer streljali za menoj, pa me niso zadeli. Po-
ročnik me je pohvalil in moral sem biti vedno pri
njem. Bil sem predlagan dne 1. novembra 1915 za
odlikovanje.

Rusko bojišče.

Kakih posebno važnih dogodkov na avstrijskem
delu ruske fronte zadnje dni ni bilo. Pri Burka-
novu ob Strypi so naši dne 24. marca vdrli v
sovražne jarke in tam porušili ruske obrambne na-
prave. Isti dan so se naše poizvedovalne čete pri
Lataču ob Dnjestru pred rusko premočjo u-
maknile v svoje glavne postojanke. Ob Dnjestru niso
Rusi še nikjer drugod prodri čez reko, nego samo
pri velikem ovinku južno od Bojana (ob besarab-
ski meji). Nasprotno pa se naša postojanka na sever-
ni strani Dnjestra pri Zalesčy kiju zelo dobro
drži. Pri Usčički Rusi niti niso poskušali priti
čez reko. Uradno poročilo dne 28. marca pravi, da
so Rusi ob besarabski meji pri Bojanu in pri

Oliki zopet razvili živahno delovanje artilerije in in-
fanterije. Ob Strypi (ob izlivu v Dnjestr) so tudi
pričeli napadati. Ali so to znaki že tako dolgo prero-
kovane ruske ofenzive tudi nasproti avstrijski fronti,
bo pokazala bodočnost.

Na severu, v prostoru med Naroškim
jezerom in Rigo (južno od reke Dvine) je rus-
ka ofenziva proti nemškemu delu fronte v polnem te-
ku. Tam se vršijo že od dne 17. marca srditi in zelo
krvavi boji. Rusi so se navalili z velikansko silo na
Hindenburgovo armado, katera se je le na manjša-
nih točkah nekoliko umaknila. Rusi imajo na tej črti,
ki je dolga 300 km, zbranih 30 armadnih zborov. —
Nemci pravijo, da so Rusi dosedaj izgubili že do 80
tisoč mož.

Francosko bojišče.

Pred Verdunom se sicer ni nobeden izmed obeh
bojevnikov od zadnjega poročila sem premaknil, toda
boj se nadaljuje. Nemci so dne 25. t. m. tako silno
obstreljevali Verdun, da je v mestu izbruhnil požar.
Nepristranski vojni poročevalci pravijo, da za Fran-
coze pri Verdunu preostaja samo dvojno: Ali da iz-
ročijo Verdun Nemcem, ali da se spustijo z Nemci v
veliko in odločilno bitko. Poročevalci priznavajo, da
nemške vojaške priprave nadkrijujejo priprave Fran-
cozov.

Glavni naskok na Verdun.

Boji se razširjajo čez celo francosko bojišče.
Artilerija deluje vedno živahnejše. Francoski časopi-
si pravijo, da kažejo vsa znamenja, da bodo Nemci v
kratkem z vso silo naskočili Verdun.

Pariška posvetovanja.

Kadorna, poveljnik laških čet, je iz Pariza od-
potoval tudi v London na obiske. Iz Londona se je
zopet vrnil na Francosko, kjer baje sedaj študira na
francosko-nemškem bojišču način ondotnega bojeva-
nja.

Ta teden se vršijo v Parizu posvetovanja čet-
verospoznamovih ministrov zastran različnih gospo-
darskih vprašanj. Razven Ruske so vse države za-
stopane. Laško zastopata ministra Salandra in Son-
nino.

Kaj je delal Kadorna v Parizu in v Londonu,
in v kakem smislu so se vršila ministrska posveto-
vanja v Parizu, ne vemo. Kar pišejo časniki, so le ugi-
banja. Le toliko vemo, da kjer se shajajo naši sovra-
žniki, se delajo načrti proti nam in ne za nas. Bodi-
mo torej tudi mi vedno na straži! Zato se nam zdi
tudi skrajno neverjetno naziranje graške „Tagespos-
te“, ki ne izključuje, da so se naši sovražniki že po-
svetovali o vojnih ciljih, to se pravi o predpogojih za
mir.

Podmorski boj.

Boj nemških podmorskih čolnov proti angleško-
francoskim trgovskim ladjam se je mesca marca zelo
poostiril. Vsak dan potopijo Nemci po eno ali dve so-
vražni ladji.

Nov spor z Ameriko.

Spor med Nemčijo in Severnoameriškimi dr-
žavami zastran podmorskega boja proti oboroženim tr-
govskim ladjam še ni poravnal, in že se je dogodil
nov slučaj v podmorskem bojevanju, ki razburja A-
meriko. Na ladji „Sussex“, ki so jo Nemci torpedira-
li, se je ponesrečilo tudi nekaj Amerikancev. Ameri-
ka že zopet govori, da bo pretrgala z Nemčijo diplo-
matične zveze, da je razmerje skrajno nevarno in ta-
ko dalje. Amerika je sedaj največja zaščitnica Ang-
lije in Francije na morju in vsled tega veliko kriva,
da se vojska vleče vedno dalje brez konca in kraja.

Pred Solunom.

Rumunski listi pišejo, da se Francozi in Ang-
leži pripravljajo na ofenzivo, ker so avstrijsko-nemš-
ko-bolgarske čete drugod zaposlene. Ali francoske in
angleške ne? Grški listi pa pravijo, da se Bolgari
pripravljajo za veliko ofenzivo proti Solunu. Menda
bo najboljša, da ne verjamemo ne rumunskim, in ne
grškim listom.

Princ Mirko v Cetinju.

Črnogorski princ Mirko, ki je že dalje časa bo-
lehen in je dosedaj stanoval v svoji vili v Podgorici,